

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 484/2015
03.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.В., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 14/2014 од 16.09.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1746/14 од 09.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адв. С.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 14/2014 од 16.09.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1746/14 од 09.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр. 14/2014 од 16.09.2014. године, у ставу I окривљени М.В. је оглашен кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 24.01.2006. до 28.01.2006. године и од 17.08.2006. до 29.12.2006. године и одлучено да се изречена казна има извршити тако што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у установи за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а ако исту не плати у остављеном року суд ће је заменити казном затвора, рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне један дан казне затвора.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, судског паушала и вештачења од стране вештака финансијске струке у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и имовинску корист стечену на име ускраћених средстава Републике Србије, на име неплаћеног пореза у износу од 8.292.581,37 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде.

Ставом II исте пресуде, према окривљеном је на основу члана 422. тачка 1. ЗКП-а одбијена оптужба да је учинио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ. Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1746/14 од 09.02.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његових бранилаца а првостепена пресуда у ставу I потврђена, док је у преосталом делу остала неизмењена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.В., адв. С.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а и повреде члана 86. Закона о порезу на доходак грађана, чл. 16, 83, 124, 419. и 438. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи у целини првостепену пресуду у ставу I изреке као и другостепену пресуду, а затим одбије оптужбу према окривљеном или пак донесе ослобађајућу пресуду како у односу на кривичне санкције тако и у односу на одлуку о трошковима поступка и мери одузимања имовинске користи. Предложила је да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде у ставу I одложи до окончања поступка по ванредном правном леку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адв. С.С., је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с'обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а, којим су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета - доставнице за лично достављање писмена се утврђује да је окривљени пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1746/14 од 09.02.2015. године примио дана 20.03.2015. године, а бранилац је захтев за заштиту законитости поднео Врховном касационом суду, преко поште дана 29.04.2015. године.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног М.В. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео дана 29.04.2015. године по протеку законом прописаног рока од 30 дана (члан 485. став 4. ЗКП-а) од дана достављања правноснажне пресуде окривљеном, то је захтев за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, неблаговремен.

С тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**